क्तवतुः वेमसहेति वेमत्वात् नेम्डीश्वीदिति नेम् होढः सहवहोऽ दोढीति ओत्वं गीकइत्यादौ अनोङ्सहेति ओङ्वर्ज्जनान्न षत्वं स्तम्भेः प्रेरणे ञिः ञिश्रीत्यङ् गीकइत्यादौ अनङ्स्तम्भेति अङ्व र्ज्जनान्न षत्वं प्रतिस्तब्धनिस्तब्धयोः प्रतिनिशब्दौ उपसर्गप्रतिरू पकौ तेन गीकइत्यादिना न षत्वं प्रतिनिभ्यां स्तब्धस्येति षत्वनि षेधार्थपरसूत्रं॥ ८९॥

ते विज्ञायाभिसोष्यन्तं रक्तैरक्षांसि सव्यथाः। अन्यै रप्यायतं मेवुर्व्वरत्राशृङ्खलादिभिः॥ ९०॥

ज०म० ते इत्यादि। राक्षसाः ये मारुतिं नेष्यन्तः रक्तैः रक्षांसि विसोष्यन्तं अभिषेक्ष्यन्तं कपिं सुनोतेः स्यसनोरिति षत्वं यद्याकृ ष्यमाणोन नीयेत अवश्यं राक्षसान् रक्तैः सोष्यतीति विज्ञाय सव्यथाः सभयाः सन्तः अन्यैरपि वरत्राशृङ्खलादिभिरायतं दीर्घं नेऊः बघ्नन्ति स्म णहबन्धनइत्यस्य लिटि रूपं॥ ९०॥

म० ते इत्यादि। ते मारुतिं नयन्तोराक्षसाविज्ञाय हनूमत्प राक्रममित्यर्थात् सव्यथाः सभयाः सन्तः ब्रह्मास्त्रबन्धे सत्यपि अन्यैरपि वरत्राशृङ्खलादिभिरायतं दीर्घं कपिं मेवुः बघ्नन्ति स्म मवनहे नहोबन्धनं द्यां रूपं कीदृशं रक्तैः स्वगात्रसम्भवैरक्षांसि अभिसोष्यन्तं अभिषेक्ष्यन्तं गीकइत्यादौ अस्यान्तसुञेति स्यान्त वर्ज्जनान्न षत्वं वरत्रा चर्म्मरज्जुः॥ ९०॥